

Тому, самим оптимальним варіантом подальшої участі батьків у вихованні дітей під час розлучення є вирішення цього питання мирним шляхом та за взаємною згодою обох із батьків. Адже в будь-якому випадку розлучення батьків для дитини є психічною травмою, аби дитина не хвилювалась і не переймалась потрібно ці питання вирішувати мирними шляхами.

Література:

1. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 21 – 22. – Ст. 135.

*Іванов Андрій Валентинович,
аспірант 4 року навчання кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – к.ю.н, доцент Адамова О.С.*

ГАРАНТУВАННЯ ПРАВА СІМ'Ї НА ЖИТЛО ЧЕРЕЗ ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕВЕЛОПМЕНТУ НЕРУХОМОСТІ

На сьогоднішній день в Україні сфера капітального будівництва, зокрема і в її проявах, пов'язаних з комплексним створенням або реконструкцією об'єктів нерухомості, знаходиться на етапі достатньо стрімкого розвитку. Не зважаючи на ряд внутрішніх і зовнішніх несприятливих економічних процесів, а також на відсутність прямого спеціального правового регулювання, саме комплексний розвиток об'єктів нерухомості у формі створення нових об'єктів або реконструкції чи часткової специфікації вже існуючих претендує на провідне місце в галузі будівництва як комерційної, так і некомерційної, зокрема житлової нерухомості. Недоцільність подальшого застосування в значній мірі ізольованих один від одного спеціалізованих будівельних процесів, поєднана з необхідністю створення сучасних комплексних проектів нерухомості замість застарілих бетонних «коробок», зведених з порушенням цілої низки норм архітектурно – будівельного, екологічного та урбаністично – ергономічного характеру, об'єктивно висвітлює переваги застосування в сфері капітального будівництва саме механізмів девелопменту нерухомості, які дають змогу надати створюваному об'єкту нової споживчої вартості [3, с. 8].

В такій ситуації як ніколи гостро постає проблема співвідношення приватних комерційних інтересів суб'єктів девелопменту нерухомості, зокрема самого девелопера як центральної дійової особи в зазначених правовідносинах, з суспільними інтересами в сфері гарантування громадянам права на житло. Про-

цедурно, з точки зору механізму втілення це питання знаходиться в сфері співробітництва держави через систему її відповідних органів з приватними комерційними суб'єктами задля забезпечення найбільш ефективної реалізації соціальних функцій держави та зокрема здійснення державної політики у сфері забезпечення громадян житлом.

У статті 47 Конституції України зазначається, що кожен має право на житло. Держава створює умови, за яких кожний громадянин матиме змогу побудувати житло, придбати його у власність або взяти в оренду. Громадянам, які потребують соціального захисту, житло надається державою та органами місцевого самоврядування безоплатно або за доступну для них плату відповідно до закону [1, ст. 47]. Житловий кодекс, діючий в Україні ще з радянського часу, незважаючи на наявні в ньому застаріли нормативні приписи, також дає ряд важливих гарантій в сфері забезпечення права громадян на житло. Зокрема статтею 1 Житлового кодексу передбачається, що право громадян на житло забезпечується розвитком і охороною державного і громадського житлового фонду, сприянням кооперативному та індивідуальному житловому будівництву, справедливим розподілом під громадським контролем жилої площі, яка надається в міру здійснення програми будівництва благоустроєних жител [2, ст. 1]. В зазначених нормах чинного законодавства цілком справедливо і логічно йдеться про невід'ємне право кожної особи мати своє житло, але при цьому реалії суспільних відносин свідчать про те, що необхідність в реалізації цього права і відповідно отриманні житла виникає в процесі створення нових сімей, як структурних елементів суспільства. Таким чином задля забезпечення ефективного соціально орієнтованого розподілу житлового фонду, який створюється з використанням механізмів девелопменту нерухомості, доцільно використовувати правову конструкцію «право сім'ї на житло», яка дасть змогу відобразити необхідність забезпечення житлом новостворених сімей, в тому числі і тих, що відносяться до категорій осіб, яким необхідний підвищений соціальний захист. Для найбільш повного розуміння змістовних характеристик правової конструкції «право сім'ї на житло» доцільним вбачається навести ряд базових ознак цього явища, які допоможуть з функціональної та структурної точки зору розібратися в його сутності. Так основоположними характерними ознаками права сім'ї на житло виступають:

- полісуб'єктність;
- майновий характер;
- залежність обсягу правових можливостей від особливостей сім'ї;
- пільговий або безоплатний характер;
- абсолютний характер права;

- межгалузевий характер правового захисту порушеного, оспорюваного або невизнаного права;

Наведені ознаки дають змогу комплексно усвідомити призначення і місце права сім'ї на житло в системі інших сімейних та цивільних прав приватних суб'єктів, що в свою чергу забезпечує можливість як теоретичного ретельного вивчення та удосконалення даної правової конструкції, так і ефективного і дієвого інтегрування її в систему чинного законодавства України, зокрема в сферах правового впливу сімейного, житлового та цивільного права.

Зважаючи на викладені міркування з приводу необхідності гарантування соціальної функції девелопменту нерухомості, слід зазначити, що майбутня система правового регулювання відносин девелопменту нерухомості має містити низку нормативних приписів, які б гарантували існування певної визначеної квоти пільгового або безоплатного наділення населення житлом в реалізованих девелоперських проектах.

Література:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – с. 141.
2. Житловий кодекс Української РСР // Відомості Верховної Ради (ВВР), 1983, Додаток до № 28. – С.573.
3. Поліщук Є.А. Девелоперські компанії на ринку нерухомості // Автореф. дис. канд. екон. наук: спец. 08.00.08 – ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана». – К., 2009. – 21 с.

*Кривенко Максим Олегович,
аспірант кафедри права інтелектуальної
власності та корпоративного права
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Петренко В.С.*

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ НЕПОВНОЛІТНІХ АВТОРІВ НА МУЗИЧНІ ТВОРИ

На сьогодні значних творчих результатів при створенні музичних творів досягають неповнолітні автори. Незважаючи на те, що права які виникають в неповнолітніх осіб, на результати творчої діяльності, регламентуються загальними положеннями законодавства про авторське право та суміжні права України, також закріпленні в книзі 4 Цивільного кодексу, реалізація та захист таких прав відрізняються певною специфікою [1].